

Presă și informare

Curtea de Justiție a Comunităților Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr.º93/09

Luxemburg, 22 octombrie 2009

Hotărârea în cauza C-116/08

Christel Meerts/Proost NV

**INDEMNIZAȚIA DE CONCEDIERE A UNUI LUCRĂTOR CU NORMĂ
ÎNTREAGĂ CONCEDIAT ÎN TIMPUL UNUI CONCEDIU PARȚIAL PENTRU
CREȘTEREA COPILULUI SE CALCULEAZĂ PE BAZA REMUNERAȚIEI SALE
PENTRU NORMĂ ÎNTREAGĂ**

O reducere a drepturilor care decurg din raportul de muncă în timpul concediului pentru creșterea copilului ar putea descuraja lucrătorul să ia un astfel de concediu și ar putea încuraja angajatorul să concedieze cu preponderență lucrători aflați în concediu pentru creșterea copilului

Directiva 96/34¹ urmărește punerea în aplicare a acordului-cadru privind concediul pentru creșterea copilului, încheiat de organizațiile interprofesionale europene. Acest acord-cadru constituie un angajament al partenerilor sociali de a aplica, prin dispoziții minimale, măsuri destinate să promoveze egalitatea de șanse și de tratament între bărbați și femei, oferindu-le o posibilitate de a-și concilia responsabilitățile profesionale cu obligațiile familiale.

Doamna Meerts era angajată cu normă întreagă a societății Proost NV din luna septembrie 1992, în baza unui contract de muncă pe durată nedeterminată. Începând cu luna noiembrie 1996, aceasta a beneficiat de diferite forme de întrerupere a carierei și, de la 18 noiembrie 2002, a lucrat cu jumătate de normă în temeiul unui concediu pentru creșterea copilului, care trebuia să se încheie la 17 mai 2003.

La 8 mai 2003, doamna Meerts a fost concediată cu efect imediat, cu plata unei indemnizații de concediere egală cu valoarea salariului pentru 10 luni, calculată pe baza remunerației pe care aceasta o primea în acel moment, redusă la jumătate din cauza reducerii echivalente a prestațiilor sale de muncă.

Doamna Meerts a contestat cuantumul acestei indemnizații de concediere în fața Arbeidsrechtbank van Turnhout (Tribunalul pentru Litigii de Muncă din Turnhout, Belgia). Aceasta solicită ca indemnizația de concediere să fie calculată pe baza remunerației pentru normă întreagă pe care ar fi primit-o dacă nu și ar fi redus prestațiile de muncă în cadrul concediului pentru creșterea copilului.

În acest context, Hof van Cassatie (Curtea de Casație din Belgia), în fața căreia a fost dedus spre judecată litigiul, a sesizat Curtea de Justiție.

¹Directiva 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEEP și CES (JO L 145, p. 4, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 160), astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/75/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 (JO 1998, L 10, p. 24, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 31).

Curtea arată că clauza 2 punctul (6) din acordul-cadru privind concediul pentru creșterea copilului prevede că drepturile dobândite sau în curs de a fi dobândite de lucrător la data la care începe concediul pentru creșterea copilului se mențin ca atare până la sfârșitul acestui concediu.

Atât din textul acestei dispoziții, cât și din contextul în care se înscrie reiese că aceasta are drept obiectiv evitarea pierderii sau a reducerii drepturilor derivate din raportul de muncă, dobândite sau în curs de a fi dobândite, la care lucrătorul poate pretinde atunci când începe concediul pentru creșterea copilului, și garantarea că, la sfârșitul concediului menționat, acesta se va regăsi, în ceea ce privește aceste drepturi, în aceeași situație precum cea în care se afla înaintea concediului.

Având în vedere obiectivul egalității de tratament între bărbați și femei urmărit de acordul-cadru privind concediul pentru creșterea copilului, **obligatia de a respecta drepturile dobândite sau în curs de a fi dobândite trebuie înțeleasă în sensul că exprimă un principiu de drept social comunitar** care prezintă o importanță deosebită și nu poate fi interpretată în mod restrictiv.

Din obiectivele acordului-cadru privind concediul pentru creșterea copilului rezultă că noțiunea „drepturi dobândite sau în curs de a fi dobândite” din acordul-cadru include toate drepturile și avantajele, în bani sau în natură, derivate direct sau indirect din raportul de muncă, pe care lucrătorul le poate pretinde de la angajator la data la care începe concediul pentru creșterea copilului.

Astfel de drepturi și avantaje includ toate drepturile și avantajele referitoare la condițiile de muncă, precum dreptul la o perioadă de preaviz al unui lucrător cu normă întreagă care beneficiază de un concediu parțial pentru creșterea copilului în cazul în care angajatorul reziliază unilateral un contract de muncă pe durată nedeterminată, durata perioadei de preaviz variind în funcție de vechimea în muncă a lucrătorului în cadrul întreprinderii, iar scopul acesteia fiind acela de a facilita căutarea unui nou loc de muncă.

Acest ansamblu de drepturi și avantaje ar fi lipsit de efect dacă, în ipoteza nerespectării perioadei legale de preaviz în cazul unei concedieri care intervine în cursul concediului parțial pentru creșterea copilului, un lucrător angajat cu normă întreagă ar pierde dreptul ca indemnizația de concediere care îi revine să fie stabilită pe baza remunerației aferente contractului său de muncă.

Astfel, o legislație națională care ar conduce la o reducere a drepturilor care decurg din raportul de muncă în cazul unui concediu pentru creșterea copilului ar putea descuraja lucrătorul să ia un astfel de concediu și ar putea încuraja angajatorul să concedieze, dintre lucrători, cu preponderență pe aceia care se află în concediu pentru creșterea copilului. Aceasta ar fi în directă contradicție cu finalitatea acordului-cadru privind concediul pentru creșterea copilului, printre obiectivele căruia se numără acela al unei mai bune concilierii a vieții familiale și profesionale.

Curtea concluzionează că acordul-cadru privind concediul pentru creșterea copilului se opune ca, în cazul unei rezilieri unilaterale de către angajator, fără motiv grav sau fără a respecta termenul legal de preaviz, a contractului de muncă al unui lucrător angajat pe durată nedeterminată și cu normă întreagă, în perioada în care acesta din urmă beneficiază de un concediu parțial pentru creșterea

copilului, indemnizația care trebuie plătită acestui lucrător să fie determinată pe baza remunerației reduse pe care o primește în momentul concedierii.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului comunitar sau la validitatea unui act comunitar. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă identică.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720